

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 4 Σεπτεμβρίου 1883

Ἄριθ 8+140

ΑΛΗΘΕΙΑΙΣ ΑΣΕΤΣΙΠΩΤΕΣ.

Πρώτη.

Φώναζα πῶς στὸν Ἴσθμό τοῦ κοψήματος τῆς Κόρινθος συμβαίνουν μπαγαποντιαίς, ὅτι ἡ ἑταιρεία τὰ ζάβωσε καὶ ἐτοιμάζεται γιὰ νὰ τὸ βροντήξῃ.

Τὰ πῆρε ὁ πρωθυπουργὸς τὰ λόγια μας ὑπὲρ σπουδαία ἐποψι καὶ σηκώθηκε προχτὲς καὶ πῆγε αὐτομούτσουνος στὴ Κόρινθο καὶ εἶδε ὅσα εἶδε, καὶ τὰ ὁποῖα, φαίνεται, νὰ ἴναι πολὺ περισσότερα καὶ ἀνώτερα ἀπὸ ὅσα ὁ Παληάνθρωπος ἔγραψε.

Τώρα λέει παύονται ὅλοι οἱ μηχανικοὶ καὶ διορίζονται ἄλλοι καὶ ἀκόμα, λέει, πῶς ἡ δουλειὰς τῆς ἑταιρείας δὲν πᾶν καθόλου καλὰ, μ' ἄλλα λόγια πρόκειται περὶ βροντίγματος κανονιοῦ, καὶ ὁ διάβολος ἄς βάνῃ τὴν οὐρά του.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς Παληάνθρωπικοὺς θριάβους. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, κύριοι ἐνφ' ἡ κυβέρνησι μοιράζῃ τὰ παράσημα μὲ τὴν χούφτα στοὺς μuiγοχαύτας, σὲ τεμάς δὲν ἔστειλε οὔτε ἓνα τενεκεδένιο σταυρὸ, ποῦ κάναμε τόσαις περιδότηται νίκαις.

Ἄς ἴναι καλὰ τὸ γινάτι τῆς. Ἄλλὰ, φαίνεται, πῶς μυρίστηκε πῶς ἂν μοῦ στείλῃ παράσημο θὰ τὸ ριζῶ στὸν ὑπόνομο, ἀπὸ τὴ μεγάλη τιμὴ, ποῦχουν τώρα τὰ παράσημα, καὶ γι' αὐτὸ δὲν τολμᾷ νὰ μοῦ τὰ στείλῃ.

Δεύτερη

Ἄλλο μικρὸ θριαμβάκι εἶναι ὅτι ὁ δῆμαρχος ἔβανε τὸ νερὸ στὴ συνοικία ποῦ εἶναι καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ γεφύρι τοῦ Νεκροταφείου, πράγμα γιὰ τὸ ὁποῖο τὸν εὐχαριστᾷ ἡ συνοικία, ἀλλὰ τώρα οἱ κύριοί μας ἐγλυκάθησαν καὶ γυρεύουν νὰ τοὺς φτειάσῃ καὶ τὰ φανάρια, καὶ λίγο λίγο δὲν εἶναι παραξένο νὰ τοῦ γυρέψουν νὰ σηκώσῃ καὶ τὸν Ἰλιστὸ ποταμὸ ἀπὸ καὶ γιὰ νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλοῦν τ' αὐτιά τὰ βαθράκια. Σ' αὐτὸ δὲν ἀνακατεύομαι καὶ ἄς κάνουν καλὰ.

Καὶ γὰρ τὸ πολὺ τὸ κύριε ἴλησον τὸ βαριέται κ' ὁ παπᾶς.

Τρίτη

Ἀγαπητὲ φίλε κύρ Γονίδη. Οἱ γείτονές σου ἔχουν παραξένο, ὅτι τὴν παραμάνα σου τὴν πιάνουν τὰ νεῦρά τῆς καὶ

τὰ βάζει γιὰ τὸ τίποτα μ' ὅλο τὸν κόσμο, ὅτι τάχα τὴν ἐνοχλοῦν, καὶ χαλᾷ τὸν κόσμο.

Μίλησέ τῆς, καυμένε, νὰ μὴν ἴναι τόσο οἰζύθυμη, γιὰτὶ δὲν εἶναι πάλι δίκαιο νὰ βρίσκῃ τις τὸν μπελά του στὰ καλὰ καθούμενα, γιὰτὶ ὡς τὸ τέλος θ' ἀναγκαστοῦν νάρθουν οἱ ἴδιοι νὰ σοῦ ποῦν τὰ παράπονά τους, καὶ θὰ θυμώσῃ, καὶ θὰ σὲ πιάσουν καὶ σένα τὰ νεῦρά σου καὶ θὰ τῆς μετρήσῃ τὰ πλευρά, γιὰ νὰ δῆς ἂν πράγματι ἔχῃ τόσα παγίδια ὅσα καὶ σὺ ἢ ἔχει ἓνα παγίδι παραπάνω καθὼς λέν αὐτοὶ οἱ γιανοῦ στὰ γιαντροσόφια τους.

Τετάρτη

Φίλε κύρ κύριε ὀδοντογιάτρῃ Διαμαντόπουλε. Ὁ λοχίας Κ. Γεωργιάδης τῶν κανονιέρειδων μοῦπε νὰ σοῦ πῶ, πῶς ἐπειδὴ ἦρθε νὰ τοῦ βγάνῃς ἓνα δόντι καὶ τοῦβγανες ἀντίς γι' αὐτὸ ὅλη τὴ μασέλα καὶ ἔμεινε ἄρρωστος δὲν ξέρω πόσαις μέραις ὅτι ἂν τοῦ πέσης στὰ χέρια θὰ σοῦ βγάνῃ ὄχι τὴ μασέλα σου, ἀλλὰ ὅλο τὸ σαγῶνι μ' ὅλα σου τὰ δόντια μαζύ.

Μοῦπε καὶ κᾶτι ἄλλα νὰ σοῦ γράψω, πᾶς τάχα ἀπὸ ἀλμπάνης καὶ πεταλωτῆς ξεφύτρωσες γιαντροὺς καλὸς γιὰ κάθε δόντι πονεμένο καὶ ἀπόνετο, ἀλλὰ αὐτὰ καταντοῦν ἀτομικά, καὶ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὰ γράψω, καὶ πρόσεχε ἄλλη φορὰ νὰ βγάζῃς μὲ τὸ τέμπο τὰ δόντια τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ μὴ βρεθῇ κανένας σκαρτάδος καὶ σοῦ ἀλλάξῃ τὸν ἱμπᾶν τρελελέ.

Ταῦτα καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμό σου κι' ἄς σοῦ κακοφανῇ κιόλας.

Πέμπτη

Ὁ παπᾶς ὁ καταμόναχός του τῆς Ἐπιδαύρου εἶναι ξυπνὸς ἀνθρώπος καὶ μόνο ποῦ δὲν ἔχει κομμένα τὰ γένεια του, γιὰ νὰ τοῦ κατουρῇ κανεὶς τὰ μούτρα κατ' εὐθείαν γραμμὴ χωρὶς νὰ βρίσκῃ ἐμπόδιο ἀπὸ τὰ γένεια, ὅπως κι' αὐτὸς μιὰ φορὰ κατούρησε ὁ τραγογένης μέσα σένα βαρέλι ἀπὸ σαρδέλες γεμάτο καὶ καταμαγάρισε τὸν κόσμο.

Ἔχει, λέγουν, καὶ ἓνα ἄλλο προτέρημα, νὰ μὴν ἴναι βαρετὸς ἀνθρώπος ἀλλὰ νὰ σηκώνεται τὴ νύχτα καὶ πηγαίνῃ μὲ τὴν πουκαμῖσα του καὶ ἀφουγκράζεται ἀπόξω ἀπο τῆς πόρτας τῶν ἀνθρώπων σὰ φάντασμα τί λέν οἱ νοικοκύριδες μέσα στὰ σπίτια τους καὶ μαθεῖν τὰ μυστικά τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου.

πάρη ὁ διάλογος τὸν πατέρα καὶ τὴ μάνα ποῦ τὸν γέννησαν καὶ τοῦ στείλω καὶ τὴν ἀγωγή καὶ τὰ γράμματά του.

Αὐ τοῦ πᾶς ;—Κάνω ἔξωσι τοῦ ἑαυτοῦ μου καὶ ἔχε νὰ λαμβάνη.

Εἰδήσεις.

Εὐχαρίστως ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῆς τῷ παρόντι φύλλῳ ἐπισυννημένης ἀγγελίας τοῦ γνωστοῦ τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ Τραπεζικοῦ καὶ Ἐντελδόχου καταστήματος τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης».

Ἄντι τῆς ἀγορᾶς ἀπλῶν γραμματίων διὰ τῶν ὁποίων συνήθως ἵνα μὴ εἰπωμεν σχεδὸν πάντοτε χάνει τις τὰ χρήματά του εἶναι βεβαίως προτιμότερον νὰ ἀγοράσῃ τις ὁμολογίας Λαχειοφόρους διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐν τῇ ἀτυχεστέρᾳ περιπτώσει δὲν κινδυνεύει τις νὰ χάσῃ τὸ κεφάλαιον.

Ἐκτὸς τούτου χάρις εἰς τὰς ἐκτάκτους εὐκολίας ἃς ἡ Διαχείρισις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» παρέχει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον, ἕκαστος οἰκοδεσπότης πᾶσα οἰκοδόσποινα, πᾶς μαθητὴς ἢ μαθήτριά, πᾶς ὑπάλληλος ἢ ὑπερέτρια δύναται οἰκονομοῦσα 6 λεπτὰ καθ' ἑκάστην νὰ ἀποβῇ κάτοχος ὁμολογιῶν τῆς οὐγγρικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ κερδίσῃ 100 000 φράγκα χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ τόσον ἀνεπαισθήτως οἰκονομηθὲν κεφάλαιον.

Αἱ Λαχειοφόροι ὁμολογίαι δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται μὲ τὰ

Κυνηγὸς ἀκρίδων.

ἀπλᾶ Λαχεῖα. Λαχειοφόρους Ὅμολογίαι κατέχουσι καὶ οἱ σπουδαιότεροι κεφαλαιοῦχοι τοῦ Κόσμου.

Ὅσοι

πάτε κυνήγι στὴ Βάρη μάθετε, ὅτι καὶ στὴ Πριναρῆ ἔχει ἕνας καλὸς καὶ πρόθυμος ἄνθρωπος στημένη μιὰ παράγκα καὶ παρέχει σὲ κάθε κυνηγὸ ὅ,τι θέλει. Κρασί, φαγι, νερό, πιοτό, τυρί, ψωμί, μαγειρέμα καὶ τῶν πουλειῶν τὸ γάλα ἀκόμη. Γι' αὐτὴ τὴ καλὴ εἰδήσι πεῦ δίνω στοὺς κυνηγούς, θὰ ἦναι ἀφιλότιμος ἐκεῖνος ὁ κυνηγός, ποῦ θὰ πάη σ' αὐτὴ τὴν παράγκα καὶ εὐχαριστηθῇ καὶ δὲν μοῦ φέρει καὶ μένα ἕνα πουλί, ἃς ἦναι καὶ σπουργίτης.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον Ὁ Κόραθς Ἀρίστη Κωροστατιρίδου ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ

Ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἑρμοῦ κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ παραπλευρῶς τοῦ Γαλλικοῦ καταστήματος τὸ δὲ γραφεῖον αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς οδοῦ Φωκίωνος, κωλυτὰ μὲ τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Ζ. Μπεριουδάκη.

Ἐδρῖσκονται ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ βιβλία καὶ πωλοῦνται τίς τιμὰς συγκαταβατικές. Ἰδίως δὲ τὰ ΒΙΒΛΙΑ τῶν Σχολείων πωλοῦνται μὲ μεγάλον ἐκπεσμόν.

Πρὸ 30 ἡμερῶν Γαλλικὰ κυρία ἀπώλεσε πλησίον τῆς νέας ἀγορᾶς χαρτοφυλάκιον τᾶντα μέλαν ἐμπεριέχον ἐκτὸς ἄλλων μικρᾶς ἀξίας πραγμάτων κρωτάλων (gnacchere). τὰ ὅποια τῇ εἶναι πολὺ ἀναγκαῖα διὰ τὸ μουσικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον συνοδεύει καὶ τὰ ὅποια δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ προμηθευθῇ ἐνταῦθα. Παρακαλεῖται θερμῶς, ὁ εὐρὼν νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὸ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Γερανίου καφενεῖον τοῦ κ. Α. Καλογεροπούλου ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. δημάρχου καὶ θέλει λάβει ὡς ἀμοιβὴν 40 φράγκα.

Ἄμὰν σπιτονοικίρη καὶ νοικοκυρὰ, ἕνα πάπλωμα τὸ ἐλάχιστο νὰ πάρω γιὰ νὰ σκεπαστῶ.

— Τίποτα. Μὴ κάνης βῆμα, ἢ σοῦ μετρῶ τὰ νοίκια ποῦ μοῦ χρωστᾶς μ' αὐτὸ δῶ.

Ἀπάνω

στὸν δρόμῳ ποῦ πάει στὰ Σεπόλεια καὶ ἀπέναντι στὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ καὶ τῆς μεγάλης γέφυρας, ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ περνᾷ ὁ ἵπποσιδηρόδρομος ἐνοικιαζονται δύο μαγαζὰ γωνιαῖα ἀπὸ σήμερα καὶ ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν δικαιοῖονιον Αθ. Οἰκονόμου.

Ὅσοι ἔχετε

βαρέλια γιὰ πλύσημο καὶ δὲν πάτε νὰ τὰ πλύνετε καὶ στὰ μπάνια τοῦ Δαμασκηνοῦ ποῦ εἶναι καὶ κοντὰ, καὶ φτεινὰ πέρνει, θὰ πῆ ὅτι εἰστε κουτοὶ καὶ δὲν ξέρετε τὸ συμφέρο σας, ὅσοι δὲ πάλι θέλετε νὰ συνδράμετε καὶ τὴν φτωχολογίᾳ πηγέετε καὶ πλύνετε τὰ καθὼς καὶ πρῶτα στὴ θάλασσα γιὰ νὰ βγάλουν καὶ κάμποσοι πτωχοὶ ἐργάταις τὸ ψωμί τους.